

El Càntic dels Càntics

Pintures d'Hortensia Núñez Ladevéze

El "Càntic dels Càntics" és el càntic a l'Amor per excel·lència, un Amor que abarca l'Antic i el Nou Testament, el temps antic i el temps nou, la història del passat i la vida del present. Està format originàriament per càntics d'amor, escrits segurament per a una festa nupcial israelita en la qual caldria exaltar l'amor conjugal.

La pintura d'Hortensia Núñez es mou sobre la inspiració d'un text netament descriptiu, però portant-lo en la pintura fins el límit de la meditació contemplativa. Tots els escenaris i els seus personatges estan com absorts, immòbils, com flotant en una estranya irrealitat. El resultat és la capacitat de transmetre l'al·legoria poètica del Càntic i portar l'espectador al seu sentit profund i als seus significats poètics, que són l'essència dels Càntics. És una poesia pintada, i per tant, una pintura per veure a poc a poc i meditar els textos dels quals ha nascut.

Entorn l'obra i l'artista

Hortensia Núñez Ladevéze va iniciar la seva carrera artística amb l'escultura, en les seves paraules: *"empecé trabajando con bronce y a adquirir la experiencia suficiente para conseguir un cierto dominio en el uso de las pátinas"*.

Al cap d'uns anys de dedicar-se bàsicament a l'escultura, la producció pictòrica inspirada en el Càntic dels Càntics és el seu bateig en el món de la pintura. Ella ho expressa com un descobriment d'una altra dimensió possible en el seu univers artístic: *Leyendo la Biblia me encontré con el Cantar de los Cantares, me entusiasmé tanto que me puse a modelar. Hice tres o cuatro esculturas, alguna hablaba pero me fallaba algo. miraba y las estudiaba, leía y releía, hasta que caí en la cuenta que no era el volumen su lenguaje. Hablaba con el color, dudé, suponía estudiar más el color y me daba miedo salir como pintora. Hablé con José Hierro, me aclaró con la mitología de Jano, una cara para la escultura y otra para la pintura, pero yo con ellas. Empecé a manchar, pero el lenguaje me imponía, hice lo que pude y expuse por primera vez pintura.*

José Hierro es refereix a l'obra d'Hortènsia amb belles paraules que descriuen les seves passes sempre adreçades a la recerca íntima i a partir del que el poeta anomena "el desafiament a la gravetat": *"Miro hacia atrás, en el recuerdo, la obra de Hortensia. Y paso a través de sus etapas sucesivas, cambio de punto de vista apenas perceptible, pues ella no es de las que da saltos en el vacío. Hay un tema que aparece y reaparece: la paloma, pero una paloma que, como la del poeta, "se equivocaba". Primero era un volumen rotundo, simplificado hacia Bracusi. Después la paloma comenzó a desplegar las alas con cierta timidez, con cierto temor de perder su grandiosa pesantez, su piel suave al tacto, piel o pluma, vaya usted a saber. Pero la paloma supo desafiar la gravedad y emprendió el vuelo. Ha debido de ser una experiencia temeraria, porque voló tan alto, tan alto, que vino a tierra abrasada, reducida a casi nada: a unas alas en las que aún se advierte la vibración del vuelo frustrado con algo de pájaro volcánico. Es la forma, como antes, lo que aquí importa. Pero la forma pura aparece ahora barroquizada, dinamizada, aspirando por ese juego de contrastes a aproximarse a la pintura, que eso es al fin y al cabo lo que pretendía la pintura barroca, ser pintura, ser música, y ser dinamismo, variaciones sobre un tema. Un viejo tema que Hortensia ve ahora más en profundidad, atenta al "cómo" tanto como al "qué", así que no se equivocaba la paloma, no se equivocaba.*

Textos extrets del catàleg "Hortensia Núñez Ladevéze. Forma y color" editat per Luis Núñez Ladevéze (Madrid, 2009)

L'exposició es podrà visitar al Centre Bonastruc ça Porta fins a l'1 de maig
Horari: de dimarts a dissabte de 10 a 18h. Dilluns, diumenges i festius de 10 a 14h
Adreça: Carrer de la Força, 8 - 17001 Girona
Contacte: callgirona@ajgirona.cat - Tel. 972 21 67 61
www.girona.cat/call